

Импакт фактор

доц. д-р Виолета Цакова

*УНСС, катедра „Интелектуална
собственост“*

Резюме: Всеки научен работник познава, макар и в различна степен, импакт фактора и неговото прилагане като наукометричен показател. Причина за вниманието и интереса към него е установяването и използването му като важен показател в научната сфера. Независимо от това дискусиите и поляризацията на мненията за същността и ползите от импакт фактора не стихват.

Статията може да се разглежда като част от тази дискусия. В нея се поставят и анализират такива въпроси на импакт фактора, като: причините за неговата поява и използване, модела за определянето му, сферата и границите на приложимост, достойнствата и ограниченията му, ползите от съобразяването му и др.

Специално внимание се обръща на това, че импакт факторът е числов показател за рейтинга на научни списания. Механичното разширяване на приложното му поле – от списанията към качествата на публикуваните в тях материали и научните компетенции на авторите на публикации, е опасно и може да доведе до погрешни изводи.

В статията се поставят на разглеждане и други въпроси, свързани с импакт фактора, като: публикуването на научни материали в периодични издания, формирането на световната система за реферирание и оценяване на научна периодика, режима на рецензиране на научни ръкописи и др.

Изводът, който се прави е, че импакт факторът е полезен индикатор, който повишава възискателността както на научните списания към публикуваните от тях материали, така и на авторите към изданията, в които публикуват. Взаимната възискателност може да помогне за преодоляване на някои дефекти на пазара на периодични издания – най-вече масовост за сметка на научно съдържание и ценност.

Ключови думи: импакт фактор, система за реферирание, индексирание и оценяване на периодични научни издания, наукометрични показатели, цитирание.

JEL: C13, D80, L82.

Българската научна общност познава импакт фактора. Той се дискутираше особено активно през 2004-2005 година поради идеята да бъде ангажиран при оценяване постиженията на научните работници в страната и да се използва в системата от индикатори на процедурата по научното израстване. Оттогава досега въпроси на импакт фактора и неговата приложимост се поставят с различна честота и се разглеждат от различни позиции на страниците на научни списания и в презентации на научни форуми. От края на 2007 г. този показател отново е обект на повишено внимание заради идеята да стане решаващ при присъждането на научните звания „доцент“ и „професор“ и при оценката на капацитета на научните институции. За читателите, които са запознати с импакт фактора и с дискусиите около него, едва ли ще кажем нещо ново. Важността на въпроса обаче ни

провокира за неговото поставяне и поне за кратко представяне в аспектите на поява, същност и значение.

Публикуване на научни материали

Импакт факторът се свързва с **публикуването** на резултатите от научни изследвания в периодични издания и отзвук, който получават публикациите в тях. Публикуването е основен начин за реализиране на научните резултати и стремежът към него е обясним. Самото публикуване има многопланов ефект:

- за **научния работник** то е начин на заявяване на присъствие и активност в изследователското пространство, форма на представяне на резултатите от научната му работа и условие за научното му развитие;
- за **научната институция** е показател за работоспособността на нейните кадри, мерило за тяхната изследователска активност и фактор за конкурентоспособността на институцията като цяло;
- за **научната общност** – форма на разпространение и обмен на научни знания, което помага да се определят насоките и актуалните към даден момент проблеми за научни изследвания, да се изведат ориентири за научната работа и да се почерпят полезни идеи;
- за **бизнеса и рисковия капитал** то е индикатор за бъдещи научно-технически новости и ориентираните по тях иновации, както и за специалистите, които могат да бъдат привлечени в тяхното реализиране;
- за **гържавната подкрепа** и за **гарантите** то е ориентир при разпределянето на средствата за научни изследвания.

Публикуването може да стане в **самостоятелно издание** – монография, сборник,

учебник и др., или в **периодично издание** – списание, бюлетин и др. По правило големите по обем научни произведения, които са резултат от многогодишен труд, се публикуват като самостоятелни издания. Но преди тяхната поява отделни идеи, търсения и резултати от работата намират място на страниците на специализираните периодични издания. Това е добър начин да се извести научната общност за проблемите, върху които работи един изследовател, да се запознае тя с насоките и акцентите на изследване, и най-вече – да се потърси нейната оценка и мнение за постигнатите резултати. В този смисъл периодичните издания имат ролята и значението на първоизвестител за случващото се в системата на научните знания и за новостите в науката.

Следва да се посочи още една важна разлика между публикуването чрез двата вида издания от гледна точка на мотивите и ползите за авторите.

Самостоятелните издания представляват и се възприемат като цялостен продукт от работата на изследователя в определен период от време. За неговото предпоставяне на потребителите и предлагането му на пазара авторът получава **възнаграждение**. Това е доход, който той очаква като отплата за положените усилия и на който разчита, за да задоволи свои икономически потребности и интереси.

Публикуването в периодични издания се приема като **ползна размяна на идеи в общество на креативни личности**, където споделяната идея предизвиква почит, уважение, известност, професионално признание и развитие. Стремежът към тези последици, а не толкова очакваното възнаграждение, е основният мотив на авторите да публикуват в периодични издания. Това е аргумент за някои издания да не плащат хонорари за

предоставените и публикувани авторски материали. Те са убедени, че изпълняват обществени функции като научен форум, който осигурява условия за огласяване на получени научни резултати, обмен на идеи, представяне на позиции, дискутиране на проблеми и въобще – за научно общуване като фактор за развитие на научните знания. Изпълнението на тази обществена функция е възможно благодарение на взаимните усилия на периодичните издания и техните автори. Те се нуждаят един от друг, а читателите – и от двамата като основни участници в процеса на създаване и разпространение на научни знания. В този смисъл публикуването в периодични издания се разбира като проява на благородство и жест от страна както на авторите, които споделят и предоставят за ползване резултатите от своя труд, така и на изданията, които им осигуряват гласност.

Въвеждане на импакт фактора

Нарастването на броя на заетите в науката, бързото развитие на научните знания, разширяването на полето на научните изследвания, активните междудисциплинни движения и други обективни процеси от втората половина на миналия век доведоха до силно увеличаване броя на ръкописите, предлагани за публикуване в периодични издания. Това на свой ред предизвика бързо развитие на пазара на научни списания с увеличаване на техния брой и специализиране на техния профил. Разрастването на пазара се съпътства от модификации, не всички от които са позитивни. Целите на някои от научните списания се разшириха до степен и в насоки, които трудно могат да се свържат с развитието и разпространението на научни знания. Системите за оценка и подбор на материали за публикуване се либерализираха до състояние, граничещо с отсъствието на

какъвто и да е подбор. Подобни промени се подхранват и от желанието на авторите за публикуване „на всяка цена, където и да е“. Новата ситуация се характеризира полушеговито или полусериозно с шестия закон на Паркинсон: „Прогресът на науката е обратнопропорционален на броя на издаваните научни списания“.

При тази реалност се появява потребност от слагане на известен **ред за научната периодика** и улесняване на търсенето. Тази потребност се „улавя“ като комерсиална находка от редица компании, които успяват да се възползват от нея. Те изграждат бази данни с различна информация като: библиографски данни и/или анотации на статии в научни списания и/или пълните текстове на такива статии, данни за публикационната активност на авторите, като определят условията за ползване на обработената информация. Бази данни като SCOPUS, EBSCO, Econ Lit, JSTOR, ВИНТИ и много други вече са безценен източник на информация за всеки научен работник. Световната система на подреждане на научните списания добива завършен вид с въвеждането и на оценъчен елемент.

Първоначалната идея за оценка на „стойността“ на научните списания принадлежи на Юджин Гарфилд – директор на Института за научна информация във Филаделфия. Той предлага наукометричен показател (**импакт фактор**), който да се използва в работен порядък и по чисто прагматични съображения в ръководения от него институт. Показателят е трябвало да служи като своеобразен филтър по отношение на научните списания, които да се следят в огромния поток от научна информация.

Изчисляването на импакт фактора се основава на данни за публикации в дадено списание и тяхното цитиране. Периодът на наблюдение

ние на тези данни е тригодишен, например 2006-2008 г. Изчисляването на импакт фактора (ИФ) се извършва по формулата:

$$\text{ИФ} = \text{А/Б}$$

където:

А е броят на цитиранията през 2008 г. на статии, публикувани в списанието през 2006 и 2007 г.;

Б – броят на статиите, които са публикувани в списанието през 2006 и 2007 г.

Така определен, **импакт факторът е числов показател за рейтинга на научните списания**, а не за статиите в него и тяхната значимост, още по-малко – за изследователските способности и постижения на техните автори.

От началото на 60-те години импакт факторът се изчислява ежегодно. До 1990 г. това се прави от Института за научна информация, а след тази година – от Thomson Scientific¹. На основата на този показател започва издаването на политематичен **указател на цитираните научни списания** – Science Citation Index (**SCI**). Указателят се основава на нова техника за индексване на библиографските позовавания, различна от традиционната при предметните указатели. Тя позволява извършването не само на оперативно и многоаспектно търсене, но и проследяване на възприемането и развитието на научните идеи, без ограничаване по дисциплинарни области. Така напълно се конфигурира **световната система за реферирание, индексване и оценяване на научната периодика**. Днес почти 80 000 научни списания са включени в системата

на реферирание и индексване, а почти 10 на сто от тях – в системата за оценяване чрез импакт фактор.

Включването на изданията в тази система става след кандидатстване и инспекция по определени критерии. Основен сред тях е прилагането на механизъм за анонимно рецензиране на постъпилите материали, който се основава на оценка от независими експерти. Често списанията прилагат и модела на рецензиране „double blind“² с оглед по-голяма обективност на оценките за качеството на рецензираните материали. От рецензентите се иска ясен и недвусмислен отговор на такива въпроси, като: достоверност, актуалност, наличие на нови идеи, приемственост, яснота на изложението и групи характеристики на материала, както и предложение за неговото публикуване, непубликуване или публикуване след преработка.

Скоро след излизането на указателя SCI данните, които той съдържа, започват да се използват за аналитични изследвания при оценка на науките.

Въвеждането на понятието „импакт фактор“ се свързва със създаването и издаването на Journal Citation Reports (**JCR**). Това е библиометричен справочник, който съдържа статистическа информация за цитиране на списания и се счита, че отразява степента на тяхното използване и продуктивност³. Така, от частен и незначителен библиометричен индикатор, импакт факторът се превръща в основен показател за качеството на едно списание, а с известна условност – и за качеството на включените в него материали.

¹ От 1990 г. Институтът за научна информация е собственост на компанията Thomson Scientific.

² „double blind“ – когато от рецензентите се крие не само името на автора, но и всичко в материала, което би позволило неговото разпознаване.

³ JCR включва две бази данни: Journal Citation Reports – Science Edition и Journal Citation Reports – Social Sciences Edition.

Днес импакт факторът е един от стандартизираните наукометрични показатели, създадени от Гарфилд и от групи специалисти⁴, които се използват за измерване на влиянието/стойността на научните списания и тяхната цитируемост. Някои от тези показатели са:

- индекс на оперативността – показва колко бързо стават известни в научните среди публикуваните в дадено списание статии;
- „диахронен“ импакт фактор – отчита цитиранията, които получават статиите в списанието, излезли във фиксирана година;
- време (брой години), в което са направени половината от цитиранията;
- коефициент на самоцитируемост⁵ – високите стойности на коефициента са индикатор за слаба известност на списанието;
- коефициент на самоцитиране⁶ – високите стойности на коефициента са индикатор за изолираност, затвореност на обхванатите от списанието научни области и проблеми;
- импакт фактор по страни и др.

Достойнства и ограничения на импакт фактора

Въпросът за използване на цитирането при оценка на научната продуктивност винаги е предизвиквал **спорове**. Самият Гарфилд предупреждава, че създадената от него система не е универсално приложима, което обяснява и нееднозначното ѝ приемане от научната общност. Импакт факторът и до днес е обект на дискусии за неговите позитивни страни и недостатъци. Като основни негови **достойнства** се сочат:

- простота в разбирането и използването;

- широк обхват на индексираните научни списания, чийто брой вече е около 8000 издания на над 3300 издателства от 60 държави;
- позволява сравняването по формален признак на списания с различна научна проблематика;
- поставянето при равни условия на всички научни списания – и големите (обемните), и малките;
- публичност и достъпност на резултатите от изчисляването и др.

Импакт факторът се влияе от много социологични и статистически фактори. Социологичните включват: предметна област на списанието, тип на списанието, среден брой автори на една статия и др. Статистическите включват: размер на списанието, интервала от време за измерване на цитируемостта и др. Големият брой на факторите, влияещи върху стойността и динамиката на импакт фактора, са основание да бъде обърнато внимание на някои негови ограничения, като:

- неопределеност по отношение качеството на цитираните статии (независимо от строгата система на рецензиране, използвана от списанията с висок импакт фактор, броят на цитиранията на статиите в тях не отразява качеството на изследванията и на публикуваните материали);
- влиянието на фактори от различно естество, като тип и предметна област на списанието, среден брой автори за статия, интервал за отчитане на цитатите (счита се, че двугодишният интервал е твърде кратък за статии в някои научни области, които получават отзиви по-късно);
- различна честота на публикуване на резултатите, характерна за различните научни

⁴ Rousseau, R. L., Journal Evaluation: Technical and Practical Issues, Library Trends 2002, Vol. 50, Iss. 3. p. 418-439.

⁵ Изчислява се като отношение на цитираните в списанието статии, които са публикувани в него, към общия брой на цитиранията на статии от списанието в групи списания.

⁶ Изчислява се като отношение на цитирани в списанието статии, които са публикувани в него, към общия брой на всички цитирания, направени в списанието.

изследвания и научни области, което оказва силно влияние при изчисляването на импакт фактора на списанието⁷;

- принадлежността на авторите и езикът на който се издават научните списания към различни езикови групи, което във висока степен предопределя и групата на ползвателите⁸;
- разлики в националната и международната значимост на изследваните проблеми (много важни вътрешни проблеми на отделни държави не са значими и интересни от научна гледна точка за изследователите от други държави и съответно не са обект на тяхното внимание);
- защитеност на представените резултати (резултатите от научни изследвания, които са защитими с патент, по правило се предлагат за публикуване след получаването на защитата, но тя струва пари, каквито някои научни институции и отделни научни работници в много държави не могат да си позволят);
- неотчитане посещенията на интернет версиите за някои списания, които многократно превишават използването по традиционния способ и др.

Няма и не може да има система за формална оценка на творческата дейност, която да е свършена, поради несъвместимостта на самите им природи – творчество и квантифициране. Затова посочените плюсове и минуси на импакт фактора като наукометричен показател не трябва да се поставят на везни. По-важно е да се прецени – може ли да се извлече полза от информацията, предоставяна с него, и може ли тя да се използва разумно, без да се абсолютизира. Нашият ка-

тегоричен отговор е „да“. Защото импакт факторът дава рейтинга за международно признание на списанията, които се считат за ориентири в научното дирене, индикатори на научните постижения и двигатели за развитието на науката като цяло⁹. Това са и причините, поради които във основа на значението на импакт фактора се вземат както чисто комерсиални решения, така и решения, свързани с научната политика на различни равнища. В условията на масовизиране и бюрократизиране на научните изследвания импакт факторът е добър ориентир за това на кого и за какво да се окаже финансова подкрепа или кой да се привлече за научна работа. Защото публикуването в списания с висок импакт фактор е индикатор и своеобразна, макар и не абсолютна гаранция за качествата на публикуваните материали и изследователските способности на техните автори поради прилаганите строги системи за рецензиране.

Особено важно е да се има предвид, че **импакт факторът е наукометричен показател за оценка на научни списания**. Неговият създател – Гарфилд, не е имал предвид той да се използва за оценка на научните качества на публикациите, а още по-малко – за научните компетенции на авторите на тези публикации. Такова разширяване на приложното поле на импакт фактора – от списанието към авторите на статии в него, е механично и не трябва да се прави по много причини, сред които:

- Високият импакт фактор на списание, в което е публикувана научна статия, изобщо

⁷ Така например, независимо от вариациите, в последните години средният импакт фактор за списанията в областта на биологията е над два пъти по-висок от този за списанията в областта на органичната химия и почти десет пъти по-голям от този за списанията в областта на математиката. Като цяло, списанията с ориентация към фундаментални и теоретични научни резултати имат по-висок среден импакт фактор от ориентираните към специализирани и приложни изследвания.

⁸ Още през 80-те години Юджин Гарфилд отбелязва, че над 80 % от научната литература се публикува на английски език.

⁹ За илюстрация на казаното в приложението са дадени първите десет списания, според рейтинговата им оценка, в три области на науката – икономика, бизнес и международни отношения.

не гарантира нейното използване и тя може никога да не бъде цитирана;

- много от публикациите на научни резултати се правят в самостоятелни издания и в сборници с доклади от научни форуми, които нямат импакт фактор, тъй като не са периодични издания;
- публикуването на материали в издания без импакт фактор изобщо не е свързано с качеството на материалите и гр.

Връзка все пак има, но тя се свежда до друго – в какви списания се публикуват работите на даден научен работник. Защото да се публикува в списание с висок импакт фактор е трудно поради по-голямата конкуренция при тях от страна на авторите и по-строгите правила в процедурата по рецензиране. На принципа „peer review“ авторитетните международни списания полагат всички материали на безкомпромисна преценка поне от двама водещи в съответната научна област специалисти. Данните за последните години показват, че между 2/3 и 3/4 от ръкописите, които постъпват в списания с висок импакт фактор, не достигат до публикуване след рецензирането им. Но ако след строгата проверка на независимите рецензенти работата се публикува, тя се ползва от възможността да достигне до световната научна общност и получава добър шанс да бъде забелязана и оценена. Неслучайно списанията, които се обработват за създаването на JCR, се наричат „списания-източници“ на нова, актуална и полезна научна информация. Независимо от това, с оглед неопускане на формализъм по отношение научната продукция на даден изследовател, се препоръчва съчетаване на

рейтинговите оценки на списанията, в които тя се публикува, с експертни – за научната ѝ стойност. Това позволява да се преодолеят и част от посочените ограничения на импакт фактора.

От импакт фактора към други наукометрични показатели

Отчитайки някои от недостатъците на показателя на Гарфилд, и същевременно желаейки да се ползват от постиженията в областта на наукометрията, някои държави, в които има висока публикационна активност, но слаба използваемост на публикациите в чужбина поради езикови бариери и други обективни причини, създават национална база за цитиране и въвеждат **национален индекс на цитиране**. Национални системи за цитиране са въведени в Китай, Япония, Русия и други държави¹⁰. Отива се и по-далече, като се въвежда вътрешен (за организациите) рейтинг на публикациите¹¹.

Опитът на другите държави показва, че от международния рейтинг може да се върви към оценка в следващите равнища на организация на научните изследвания до отделния научен работник, с обвързване, но не и с механично пренасяне на оценките и показателите по равнища – международно, национално, институционално и персонално. На всяко равнище показателите за оценка са различни и едновременно с това трябва да са взаимно свързани. На работното равнище – това на научния работник, показател за неговата продуктивност е броят на публикациите му за определен период от време. Но показател

¹⁰ Като пример за необходимостта от въвеждането на такава система може да се посочи Китай, където през втората половина на 90-те години се публикуват приблизително 440 хиляди статии годишно и само 4,5 % от тях попадат в SCI. От издаваните през 1998 г. над 4200 списания в SCI са обхванати едва 0,7 %. Това поражда необходимостта от национална база на цитиранията, която е разработена и се поддържа от Китайския институт за научна и техническа информация.

¹¹ Като например в Сибирското отделение на Руската академия на науките.

за значимостта и полезността на публикациите е степента на използването им и отзвук за тях, които могат да се преценят по броя на цитиранията, положителните рецензии и отзиви. Вероятността това да се случи е по-голяма, когато публикациите са в списания с висок рейтинг. Затова рейтингът на списанието, в което се публикува, има значение – с висок или с нисък импакт фактор е то, включено ли е в световната система за реферирание, индексирание и оценяване, или не. Последното означава, че самите списания са непознати за световната научна общност, а оттам – че и авторите на публикуваните в тях материали не могат да бъдат припознати като членове на глобалното научно общество.

Цитируемостта е показател с лични и обществени аспекти и измерения. В чисто личностен план цитирането сочи, че предоставените от автора резултати от научните му изследвания са оценени и признати, което е важно за неговото самочувствие и научно развитие. Ето защо всеки автор трябва да знае броя на цитатите, които са получили неговите публикации, както и техния характер. Защото цитирането може да е и под формата на критика, отричане или оспорване на позицията.

В по-общ план цитирането има ролята на научен барометър. То показва кои са актуалните за изследване проблеми, кои са нерешените им въпроси, кои са атрактивните и перспективни насоки на изследване и т.н.

Информацията и в двата аспекта – за цитируемостта на публикации в конкретни списания и за цитируемостта на отделни публикации, е изключително полезна. Но цените на абонаментите, които могат да я осигурят, не са по възможностите на отдел-

ните научни институции, още по-малко – на отделните научни работници.

Проблемът у нас е решен чрез предоставянето на такива **информационни услуги** от Централната научно-техническа библиотека на Националния център за информация и документация (НАЦИД)¹². Автоматизираното информационно обслужване чрез достъп в чужди информационни центрове и бази данни позволява:

- проверка за цитирания в SCI по предоставен списък с публикации или на конкретна публикация;
- справка за цитирания в SCI;
- справка за импакт фактор на списания по данни на JCR и др.

Заключителни думи

Публикуването на всяка цена в каквото и да е периодично издание не е най-добрият начин за заявяване на присъствие в изследователското пространство и претендиране за място сред научната общност. Както списанията проявяват възискателност към материалите на своите автори, така и авторите трябва внимателно да избират периодичното издание, което да огласява резултатите от научната им работа. На основата на взаимната възискателност пазарът на периодични научни издания може да преодолее някои от сложилите се в него дефекти и главния от тях – масовост за сметка на научно съдържание и качество. Това би било от полза както за авторите, така и за ползвателите, но най-вече – за процеса на развитие на научните знания. Използването на наукометрични показатели и строги системи за рецензиране са само част от механизмите за постигането на този ефект. **ИИ**

¹² mail.nacid.bg/newdesign/bg/index.php?id = 54

Journals Ranked by Impact: Economics

Rank	2004 Impact Factor	Impact 2001-05	Impact 1981-2005
1	Quarterly J. Economics (4.41)	J. Economic Literature (10.11)	J. Economic Literature (57.59)
2	J. Economic Literature (4.40)	Quarterly J. Economics (10.11)	Econometrica (50.03)
3	J. Economic Geography (3.14)	J. Economic Perspectives (5.78)	J. Political Economy (45.24)
4	J. Economic Perspectives (2.95)	J. Political Economy (5.37)	Bell J. Economics (39.97)
5	J. Political Economy (2.62)	Econometrica (5.34)	J. Financial Economics (37.35)
6	J. Financial Economics (2.55)	J. Accounting & Econ. (5.18)	Quarterly J. Economics (37.34)
7	J. Health Economics (2.50)	J. Financial Economics (5.15)	American Economic Rev. (24.18)
8	J. Economic Growth (2.38)	J. Economic Growth (4.74)	Rev. Economic Studies (23.51)
9	NBER Macroecon. Ann. (2.33)	American Economic Rev. (4.50)	J. Economic Perspectives (23.35)
10	Economic Geography (2.33)	J. Health Economics (4.18)	J. Monetary Economics (22.12)

Journals Ranked by Impact: Business

Rank	2005 Impact Factor	Impact 2002-06	Impact 1981-2006
1	Acad. Manage. Rev. (4.25)	Admin. Science Quart. (10.41)	Admin. Science Quart. (74.80)
2	Journal of Marketing (4.13)	Acad. Manage. Rev. (7.79)	Acad. Manage. Rev. (55.80)
3	Marketing Science (3.79)	Acad. Manage. Journal (7.47)	Journal of Marketing (45.16)
4	Admin. Science Quart. (2.72)	Journal of Marketing (7.01)	Acad. Manage. Journal (41.78)
5	J. Marketing Research (2.61)	Marketing Science (5.12)	Strategic Manage. J. (36.40)
6	Acad. Manage. Journal (2.20)	Strategic Manage. J. (4.90)	J. Consumer Research (35.77)
7	J. Consumer Research (2.16)	J. Consumer Research (4.47)	J. Marketing Research (31.20)
8	Strategic Manage. J. (1.90)	Journal of Management (4.44)	Journal of Management (22.03)
9	J. Business Venturing (1.85)	J. Marketing Research (3.82)	Marketing Science (17.86)
10	Entrep. Theory Pract. (1.54)	J. Int. Business Stud. (3.44)	Sloan Manage. Rev. (16.37)

Journals Ranked by Impact: International Relations

Rank	2005 Impact Factor	Impact 2001-05	Impact 1981-2005
1	International Security (2.63)	Internat. Organization (5.46)	Internat. Organization (20.76)
2	Am. J. Internat. Law (2.15)	World Politics (3.68)	World Politics (17.57)
3	Internat. Organization (2.06)	J. Conflict Resolution (3.53)	Int. J. Geogr. Info. Sys. (13.28)
4	Foreign Affairs (2.06)	International Security (3.52)	J. Conflict Resolution (12.84)
5	Stanford J. Int. Law (1.81)	J. Common Market Studies (2.73)	Int. Studies Quarterly (9.82)
6	Eur. J. Int. Relations (1.50)	Alternatives-Soc. Trans. (2.60)	International Security (9.62)
7	Int. Studies Quarterly (1.42)	Int. Studies Quarterly (2.50)	Post-Soviet Affairs (6.29)
8	World Politics (1.31)	Am. J. Internat. Law (2.24)	Conflict Mgmt./Peace S. (5.05)
9	J. Peace Research (1.29)	J. Peace Research (2.20)	J. Peace Research (5.02)
10	Conflict Mgmt./Peace S. (1.29)	Eur. J. Int. Relations (2.12)	Internat. Interactions (4.98)

Источник: *Journal Citation Reports, Journal Performance Indicators*